

[Formanden.]

over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.*

Lovforslaget gaar ud paa i Tiden indtil Udgangen af Oktober Maaned 1941 at opretholde de nye Afgifter og de Afgiftsførehøjelser, som blev gennemført ved Loven af 27. Marts 1940 om midlertidige Forbrugsafgifter, dog, saaledes, at der foreslaas forskellige Lempelser vedrørende flere af de Afgiftsomraader, som Loven omfatter.

Blandt de Afgifter, det i Lovforslaget drejer sig om, har Omsætningsafgiften paa Manufakturvarer i særlig Grad været udsat for Kritik, og jeg skal villigt indrømme, at den ikke er nogen god Skat. Den bør være den første ekstraordinære Skat, der falder bort, men saa usikre som Vilkaarene tegner sig fremefter for Statens Finanser, har jeg ikke *nu* turdet give Afkald paa den.

De flere end 200 Mill. Kr., som Staten er rede til at sætte ind til Fremme af de store Beskæftigelsesplaner, skal alle tilvejebringes ved Laan, og saa meget mere nødvendigt er det da, at man saa vidt muligt sikrer, at der bliver Dækning for Udgifterne paa det almindelige Driftsbudget saavel i indeværende som i det kommende Finansaar. At laane til disse Udgifter og derved medvirke til yderligere at stimulere Forbruget paa en Tid, da Tilførselen af saa mange Raastoffer svigter, vilde kun føre til en Forstærkelse af den Inflationstendens, som man i øvrigt fra alle Sider ønsker at bekæmpe.

Der er rejst det Spørgsmaal, om ikke det vilde være bedre at afløse de forskellige nye Afgifter, som blev indført i Marts, med en almindelig Omsætningsafgift til en lavere Sats. For at en Afgift af denne Karakter skulde kunne skaffe Staten den nødvendige Indtægt, maatte den imidlertid ramme saa langt ned i det daglige Forbrug, at den vilde blive langt mere byrdefuld for den jævne Befolkning end de nugældende Særafgifter. Fra Detailhandelens Side har man ogsaa taget Afstand fra en saadan almindelig Afgift.

Det Omraade, hvor Manufakturafgiften maa føles særlig haard, er Tøjet til Børnene.

Men at holde dette uden for Afgiftsberegningen lader sig ikke gøre. Det er ikke teknisk muligt at arbejde med en Ordning, som fritager Tøj til baade smaa og store Børn for Afgiften, og hertil kommer, at Køb af Stof og Garn til Tilvirkning af Børnetøj i Hjemmene overhovedet ikke vil kunne udskilles fra andet Køb af tilsvarende Varer. Jeg har derfor søgt ad anden Vej at lempe Afgiften for Familier med Børn i de Tilfælde, hvor Forsørgernes Indtægt og Formue er under en vis Grænse. Det er saaledes i Lovforslagets § 53, Stk. 2, foreslaaet, at der kan udleveres særlige Kort til Indkøb af Manufakturvarer til mindrebemidlede Forsørgere med Børn under 15 Aar, altsaa en noget lignende Ordning som den, der gælder for Udlevering af Smørrabatkort. Kortene skal for hvert Barn gælde for i alt 10 Kr., og der er regnet med, at der i Tiden indtil Udgangen af Oktober 1941 til Indløsning af disse Kort vil medgaa et Beløb paa ca. 8 Mill. Kr. Det er Tanken, at Kortene, som skal udleveres sammen med Rationeringskortene for Januar Kvartal, af de handlende skal kunne afleveres til Toldvæsenet som Betaling af Afgiften.

Endvidere er der med Hensyn til Omsætningsafgiften af Manufakturvarer m. v. foreslaaet en Nedsættelse af selve Afgiftsatsen. Den er nu, som bekendt, 11,1 pCt., idet de handlende til Toldvæsenet skal svare 10 pCt. af det samlede Omsætningsbeløb, det vil sige selve Vareprisen med Tillæg af Skatten. Efter Lovforslaget bliver der kun at betale 10 pCt. af Prisen uden Skat. Da det dog af praktiske Grunde maa fastholdes, at Afgiften beregnes af hele Salgsprisen, Afgiften indbefattet, bliver den Afgift, som de handlende herefter skal indbetale til Toldvæsenet, en Ellevtedel af det samlede Omsætningsbeløb. Ved denne Ændring imødekommes et fra Dansk Tekstil Union fremsat Ønske. Ændringen medfører en Nedgang i Indtægt for Statskassen paa ca. 10 pCt. af Omsætningsafgiften.

Ogsaa for Importafgiftens Vedkommende er der foreslaaet væsentlige Lempelser. En Række Varer af Betydning for Byggeriet er saaledes foreslaaet fritaget for Importafgift. Dette gælder bl. a. Jern til Betonarbejde, Rør og Fittings, Søm, Stifter, Bolte, Skruer m. v. af Jern. Desuden er der foreslaaet Afgiftsfritagelse for forskellige Jernvarer af Betydning for Produktionen, f. Eks. Traad, Kæder og Kættinger, Nitnagler, Kuglelejer og Rullelejer; Skinner til Jernbaner og Sporveje er ogsaa foreslaaet optaget i Listen over afgiftsfri Varer. Ifølge Forslagets § 2, Stk. 3, foreslaas der